

«Ἡ Πατρὶς εἶναι μιὰ πραγματικότης Ἀπτή, ἀλλά καὶ "Ἀθίκτος»

ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ

•Αριθμὸς φύλλου 9

1 Δεκεμβρίου 1965

Τιμή φύλλου δρχ. 2

ΜΑΙΑΝΑΔΙΚΑ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 2α

Εις τὴν πρώτην ἐρώτησιν ποὺ ἔθεσαμεν εἰς τὴν «Αὔγην» δὲν ἐλάβομεν ἀκόμη ὀπάντησιν, μολονότι ἀπησθύναμεν τὴν ἐπιστολήν μας πρὸς τὸ «Βῆμα τοῦ ἀναγνώστη», ὅπου ὑποτίθεται ὅτι κάθε ἀναγνώστης τῆς «Αὔγης» δύναται νὰ στέλλῃ ἐρωτήσεις καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπαντήσεις.

παντησεῖς.
Εἶχομεν ἀναφέρει, ώς ἐρώτησιν, τὸ κείμενον ἐνὸς ἑγ-
γράφου ποὺ ἀφέωρα τὴν ἔνωσιν τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλ-
λάδα, τὴν δόποιαν τὸ ἔγγυραφον ἔχαρακτήριζεν ώς ἴμπε-
ριολιστικὸν ζυγόν! Ἡρωτίθη λοιπὸν ἡ «Αὔγη», ἂν τὸ
κείμενον ἔκεινο (ἀπάφασις δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν «Ριζο-
σπάστην») ἦτο προδοτικόν. Ἡ ἀριστερὰ ἐφημερὶς ἐτήρη-
σε σιωπὴν ἐνόχου. Συνεχίζομεν πάντως μὲ δευτέραν ἐ-
ρώτησιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ κατόπιν θὰ ἀκολουθή-
σουν ὅλλας ἐπὶ ὅλλων θειαστῶν.

Τὴν 26.4.55 τὸ ΚΚΕ ἔχαρακτήρισε τὸν ὄγωνα τῆς ΕΟΚΑ ὡς «τυχοδιωκτισμὸν μὲ πασχαλιάτικα βαρεόλατα». Συντάχθηκε ἀπό τοὺς οἰκεῖους.

Συμφωνεί ή «Άγνη»;

Έκτος τούτου συμφωνεί ότι οι άγωνισταί της ΕΟΚΑ είναι «άσεροβομβιστές που προβοκάρουν τὸν ἀγῶνα τοῦ ποπολικοῦ λαοῦ».

Συμφωνεί όκομη μὲ σσα ἔγραφεν η ίδια τὴν 5.5.1955 διὰ τοὺς μαχητὰς τῆς ΕΟΚΑ, τοὺς ὅποιους κατηγόρησεν ὡς «Διασπαστὰς τῆς ἐνότητας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ποὺ παριστάνουν τοὺς νταῆθες μὲ τυχοδιωκτικές ἐνέρ-

ΥΓΕΙΕΣ;
"Αν ἀπομένη ὑπόλοιπον φιλότιμον εἰς τοὺς ἀριστεροὺς
συντάκτας, ἃς ἀπαντήσουν!"

Η ΕΡΗΜΟΣΙΣ

‘Αρμοδίως άνεκοινώθη, ότι έκ του νομού Πρεβέζης έχουν μεταναστεύσει κατά τὰ τελευταῖς ἔτη 6.500 κάτοικοι, προσεισμόζεται δὲ ή μετανάστευσις διὰ Γερμανίαν καὶ Βέλγιον ἐπέρων 3.500. Δηλαδὴ ἐπὶ 56.000 κατοίκων αὐτοῦ τοῦ νομού ὀπωλέσθησαν 10.000, ήτοι τὰ 18 % του πληθυσμοῦ. Λέγεται μήπως αὐτὸν οἰκονομικὴ πολιτική; Τὸν νὰ ἑκκενώνης τὴν Πατρίδα ἀπὸ τοὺς ‘Ελληνας, εἰναι ἀσφαλῶς ή εύκολωτέρα, ἀλλὰ καὶ ή ἀντεθνικωτέρα οἰκονομικὴ πολιτική. Αὐτὴν ἀκριβῶς μᾶς ἐπιδεικνύουν ὑπερηφάνως, ως κατόρθωμα, οἱ δημοκράται πολιτικοί μας. ‘Η ἀνικανότης τοῦ λιμπεραλιστικοῦ Κράτους καθίσταται ἐποδύνως ἐμφανής. Μόνον μίαν ἔρημον ἀπὸ κατοίκους κώρων δύναται ἡ Δημοκρατία νὰ διοικήσῃ ἐπιτυγχῶν.

ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟΝ

Νέα ἀπαράδεκτος αὐξήσις τῶν εἰσιτηρίων εἰς τὰ λεωφορεῖα ἐπεβλήθη, μὲν πρόσχημα τὴν ἴσχυνταν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νέα εἰνοία ἔγενετο πρὸς τοὺς λεωφορειόδους, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς στοργῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς κεφαλαιοκράτας. Ἀντὶ νὰ γίνη γενναία περικοπή εἰς τὰ παραλόγα κέρδη αὐτῶν τῶν κυρίων, οἱ ὅποιοι πλουτίζουν χωρὶς νὰ ἐργάζωνται, ἐπεβλήθη εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσης νέος Φόρος εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς τυράννους του.

συστήσεως φόρος εγγύων μοδούνης προς τους τυραννούς του.
Τό καπιταλιστικά Κράτος μιας άποδεικνύεται ούτω
διὰ πολλοστήν φοράν ἀνίκανον νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸν λαόν.
Ἡ δουλοπρέπειά του, ἄλλωστε, ἔναντι τῶν λεωφορείοις υάχων
ἔχει διαφανῆ περιτάρσων, ιθίως εἰς τὸ πρόδοτημα τῆς κυ-

ΑΙΣΧΟΣ!

**ANSELMO CORRA E MAGGIO
CITTÀ DI ROMA**

三

76 *Foa, a la rök* 'Excessive Dose'

Τοτεσ παν διαπραγματεύεται μέ τη λέξεων φύλοις ποιητών
λίθισμα μαζί της σε αυχενίσις πού οδή καρκηνή στό μέλλον μέ τη
διαπραγμάτευση πετρώ λιθρή λιθρό την επίσημην τη κομιστική με αντί-
πλοντα. Σύρτισαν μ' αύτής μάζη "τερποτ" αζή ή διατάσσεται
τη διατίθηση της γενετικής μαζικής διατάξεως στην πολιτεία
των Επανοτού Λατοχήκης ού γίνεται. Τοτεσ παν σχετικάς διατάσσεται
την πολιτεία του Λατοχήκη της Καρδιάνης, αδοπι έπειρνεται διαπραγμάτευση
την πολιτείας νότιου στού Λατοχήκη οι ζευγόρωντες διαβάζεται. Μετανοή
πλέοντας ιστημένη δοκετές. Στην υπεννούντο για τη λουκέτη στην
Γερμανίαν διατίθηση "πατέρων την ταγματάρχη" Otto von Bismarck
"Ανδρες άνδρασιν την υποτάσσεται νά μάς είδουσισσού για τη μάχη"
και της ουράγης της ποτε - αυτής νά μάς διαδοχη σύντομος νά μάς
λη της δογμάτων της. Συστάληση η πολούδεσση διαλέσεται μάζη μάζη,
για την περίπτωση της διασύνοπτης τους παν την "παλλάσια γαλαζιά"
δέν ποτέται νά τυπωθεί.

• 174

APPENDIX 1-7/3/11

L-CHIANTOE

“Ahoj, Česko!

“Dnes všechny do řeky! Vítejte
zdejší řeky! Vy jste mi řeky
v Česku! Všechny řeky mluví
o českých lidech. Když se řeky
hovoří, českou mluvu. Nejdřív
řeky říkají: „Když se řeky říkají,
ještěže se řeky říkají, říkají říkají.“

“Doporučujem vám Česko.”

Τό καταπληκτικὸν αὐτὸ ἔγγραφον ἀνήκει εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Γραμματέα Ἐπιτροπῆς Πόλης». Ἡμερομηνία 13 Μαΐου 1944. Ἰδού τὸ

“Υστερα ἀπὸ διαπργματεύσεις μὲ τὴ Γερμανικὴ Διοίκηση καταλήξαμε μαζί της σὲ συμφωνίες που θὰ πρέπει σὲ μέλλον νὰ τὶς ἐφαρμόσουμε πισταὶ γιατὶ αὐτὸ ἐπιβόλλουν τὰ κομματικά μας συμφέροντα. Σύμφωνα μ' αὐτὲς κάθες «σαμαρτάζ» ἡ ὁ ποιαδήποτε ἀλλαγὴ ἐν τῷ εργειακῷ μας εἰναντία ὀπλιτῶν ἡ βαθμοφόρων τοῦ Στρατοῦ Κατοχῆς θὰ γίνεται ὑστερα ἀπὸ σχετικές ὑπόδειξεις εἰς εἰς τοῦ ἀρχηγού τῆς Γκεστάπο. Δόστε ἐπωμένως ἐντολή στὶς Ἀχτίδες νὰ πάψουν στὸ ἔδης οἱ βεκάρφωτες ἐνέργειες. Ὁπλισμὸς μᾶς ἔξασφαλίστηκε ἀρκετός. Σὰν ὑπεύθυνο γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἡ Γερμανικὴ Διοίκηση ὥρισε τὸν Ταγματάρχη “Οττο τὸ Β'. Γραφείου. Ἀκόμα ἀνάλαβαν τὴν ὑποχρέωση νὰ μᾶς εἰδοποιοῦν γιὰ τὰ μπόλικα καὶ τὶς συλλήψεις ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ὑπάρχει κίνδυνος γιὰ τὰ μέλη τῆς ὄργανωσεώς μας. Παραλλήλη ὑποχρέωση ἀναλάβουμε καὶ μείς γιὰ τὴν περιπτωση τῆς ἀναχρήστης τους ἀπὸ τὴν ‘Ελλάδα. Κανένας δὲν πρέπει νὰ ἐνοχληθῇ.

Ι. ΣΙΑΝΤΟΣ»

Τι λέγει ή ΕΔΑ; Πού είναι ότι αδυσώπητος άγων των Κομμουνιστών έναντιον των Κατακτητών, τὸν ὅποιον καυχῶνται ὅτι ἔκαναν χάριν τῆς Ἑλλάδος; Αἰσχος εἰς τοὺς κιβδήλους "Ἑλληνας! Αἴσχος εἰς τοὺς Ἀπατεῶνας!

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΖΕΔΩΝ

ΜΑΙΑΝΔΡΙΚΑ

“Υπεροτλαντικής έπιρροής.

Ο Ντέ Γκάλ σήμερον δὲν είναι μόνον ο πρώτος Γάλλος. Είναι καὶ ο πρώτος Εύρωπας. Αὐτὸς τὸ ἔχει ἀντιληφθῆ ἡδη ὁ γερμανικὸς λαὸς καὶ δι' αὐτὸς τοῦ ἐπεφύλαξε, κατὰ τὴν τελευταῖαν του ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀποθεωτικὴν ὑποδοχήν. Τοιαύτην ἀποθέωσιν οὐδέποτε εἶχεν ἀντικρύσει ὁ Ντέ Γκάλ εἰς τὴν πατρίδα του, οὐτε καὶ ἄλλος σύγχρονος Γερμανὸς πολιτικὸς εἰς τὴν Γερμανίαν.

ΥΠΝΩΤΙΚΟΝ

‘Απὸ μίαν ἐπιστολὴν ἀναγνώστου τῆς «Αὔγης», δημοσιευμένην εἰς αὐτὴν (19.11.65):

«Ἀγαπητὴ «Αὔγη,

«Δὲ βρίσκω ὅτι ὁ τρόπος ποὺ γράφεται τὸ ἀνάγνωσμα τῆς «Αὔγης» «Ἡ Βέρμια τοῦ Χάιντριχ» εἶναι ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ περιγράψει ἵνα ἐπεισόδιο τοῦ Β'. παγκοσμίου πολέμου. Ἀκατάσχετη φλυαρία, ἀκατανόητες περιγραφές τῆς φύσης, τῶν ἐδαφῶν κλπ. καὶ πολὺ λυρικές, ἀκαταλαβίστικες περιγραφές ὄνσμασιῶν, τίτλων ἢ βαθμῶν κλπ.

Μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸς τὸ ἀνάγνωσμα ἀπὸ λογοτεχνικὴ ἀποψῃ ἢ ἀνεκτὸς γιὰ νὰ διαβάζεται στὸ Ιερεβάτι πρὶν ἀπὸ τὸν ὑπνο...

Δὲν πιστεύω ὅτι θέλετε νὰ γεμίσετε τὶς ὀκτὼ σελίδες σας, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ ποιόν...

Φιλικά
Κ. Ἀργός»

Περίεργον! Νά ποὺ ὑπάρχουν καὶ ἀναγνῶσται τῆς «Αὔγης» μὲν ἀρκετὴν κρίσιν! Ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνωνται, ὅτι αὕτη μόνον διὰ τὸν... ὑπνον κάνει καλό!

Ο ΑΠΑΤΡΙΣ

Τὴν 18ην Νοεμβρίου εἰς τὸ Ζάππειον ἥνοιξεν ἔκθεσις πρὸς τιμὴν τοῦ συγγραφέως Τόμας Μάν. Ὅτος ἀνάγκη τὸ Γερμανικὸν Ἰνστιτούτον Γκαΐτε, τὸ ὅποιον διωργάνωσε τὴν ἔκθεσιν, νὰ ἐκλέηται αὐτὸν, ὡς ἀκλεκτὸν τοῦ Γερμανικοῦ πνεύματος; Διότι ὁ Τόμας Μάν ὑπῆρξε μία κηλίς διὰ τὸν γερμανικὸν λαόν. Ἐγκατέλειψε τὴν χώραν του τὸ 1933 καὶ ἀπὸ τὸ ἔξωτερικὸν διηύθυνε ἐντονον προπατρίους ἀναντίον τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἐπισήμου κυβερνήσεως της. Οἱ ἀπάτριδες, ἀνεξαρτήτως τῶν σίωνδήποτε πνευματικῶν ἔργων των, δὲν δικαιούνται νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸν πνευματικὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Ἐθνους των».

Αλλὰ καὶ μὲ τὴν «Ελλάδα» δὲν εἶχεν ἀγαθὰς σχέσεις αὐτὸς ὁ ἀρνητής πατρις. Τὸ 1948 ἔγραφε:

«Οἱ Ἐβραίοι, χάροις εἰς τὴν ἡθικότητά των, ἀπειχθῆσαν καλὰ καὶ υπομονητικὰ παιδιά τῆς ζωῆς. Ἔτοι ὑπερέθησαν τὰς χιλιετρίδας. Ἐνῶ ὁ ἀκαπάστοτας Ἑλληνικὸς λαούλης τῶν αισθητικῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἐξηραντίθησθε πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς 'Ιστορίας!».

Τὸ Ἰνστιτούτον Γκαΐτε ἀς ἐπανορθώση τὸ σφᾶλμα του, μὲ τὴν διοργάνωσιν ἀκέθεσων πραγματικὰ μεγάλων Γερμανῶν διανοούμενων, οἱ ὄποιοι νὰ ἡγάπησαν συγχρόνως τὴν «Ελλάδα», σπώς τοῦ Γεωργίκη, τοῦ Βασιλεύμπερ, τοῦ Κόλμπενχάγερ, κ.ἄ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Η ὥραία ἐօρτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης, ἡ γενομένη εἰς τὴν εἰσόδου τῆς Νέας Σμύρνης πρωτοβουλίᾳ τοῦ δημάρχου της, ἀπετέλεσε ἐν ἔθνικὸν διάλειμμα εἰς τὴν ἀνισαράν δημοκρατικὴν ζωὴν τῆς πρωτευόσης. Ἀνεμήσθησαν οὕτω οἱ Ἀθηναῖοι τῆς σεπτῆς προσωπικότητος ἐνὸς μεγάλου ιεράρχου, μεγάλου Μάρτυρος καὶ μεγάλου «Ἡρωος». Εἴθε τοιστοῦτοι τελεταὶ νὰ ἔγινοντο συχνότερον! Νά ήκουσαντο τακτικῶτερον ἐλληνικὰ ἐμβοτήρια καὶ τὸ ρυθμικὸν δάδιομα παρελαυνόντων στρατευμάτων! Νά ἔθεστο ἡ ἐλληνικὴ σημαία κυματίζουσα, καὶ νὰ ἔτιμωντο οἱ ἡρωες τῆς 'Ιστορίας μας! Νά ἀφογκραζώμεθα ἐντονώτερον τὸν κτύπον τῆς καρδίας τῆς «Ελλάδος μας!

Αλλὰ εἰς τὴν Δημοκρατίαν αἱ μεγάλαι ὁδίαι παραμελοῦνται. Τὰ αἰώνια Ἰδανικὰ ἀφανίζονται. Ἀρκούμεθα μόνον μὲ τὸ ποδόσφαιρον, μὲ τὰς κινηματογραφικὰς στάρλετ, μὲ τὰς κοινωνικούλευτικὰς διενέξεις καὶ μὲ τὸ «σείτικ»...

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Τὸ λουτρὸν αἵματος, εἰς τὸ ὄποιον ἐβύθισε

‘Ο Δεκέμβριος 1944 εἶχε προετοιμασθῆ ἀπὸ τὸ ΚΚΕ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς. Ἡδη ἀπὸ τὸ 1941, οἱ Κομμουνισταὶ ἔξωπλίζοντο μὲν Βρετανικὰ δῆλα. Εἰς τὸν Βρεταννὸν ὑπέσχοντο ἀνταρτοπόλεμον κατὰ τὸν Γερμανῶν. Εἰς τὸν Ελληνας παρουσιάζοντο ὡς «Ἐθνικὴ» Ἀντιστασις. Εἰς τὴν πραγματικότητα, δῆλως, δὲν ἐπολέμησαν τὴν Γερμανίαν χάροιν τῆς Ελλάδος. Ἐπολέμησαν τὸν Γερμανικὸν Ἐθνικοσιαλισμὸν χάροιν τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνισμοῦ! Ἐπολέμησαν τὸν Γερμανὸν διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν Ρωσικὴν νίκην καὶ τὴν κομμουνιστικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ευρώπην καὶ τὴν Ελλάδα! Δὲν ἐνδιεφέροντο διὰ τὸ Εθνος. Ἐνδιεφέροντο διὰ τὸ Κρεμλίνον! Δὲν ἴγρωνισθησαν διὰ τὴν Ελλάδα. Ἡγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ κινδυνεύοντος τότε Κομμουνισμοῦ.

‘Απόδειξις τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι, ὅταν πλέον τὸ 1943 εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαφαίνεται ἡ γερμανικὴ κατάρρευσις εἰς τὴν Ελλάδην. οἱ «Ελληνες κομμουνι-

γάται καὶ αἱ γυναικεῖς. Διεπιστώθη ἐπισήμως ἡ δολοφονία 246 συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, τὰ πλεῖστα τῶν ὑπόιον εἶχαν πλούσιον ἐνεργητικὸν εἰς τὸ ἐργατικὸν κίνημα τῆς χώρας. Ὁ ἡγέτης τῶν Ἐργατικῶν Συνδικάτων Οὐδόλτερο Σιτρὶν διεπίστωσεν ἐπιτοπίως κατόπιν ἀντικειμενικῆς ἐρεύνης τὴν ἔκτασιν τῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὰ ἀπεδοκίμασε, κατὰ τὴν εύνταξιν τῆς ἐκθέσεως του, ἐν δύναμι τῆς διεθνοῦς ἐργατικῆς τάξεως. Ὡς πρὸς τὴν σκληρότητα τῶν δολοφόνων τοῦ ΚΚΕ, οἱ «Ἄγγλος διμοσιολόγος Φ. A. Βόϊτ γράφει:

«Τὰ θύματα τῶν σφαγῶν τοῦ Δεκέμβριου περιλαμβάνουν όλοκλήρους οἰκογενείας. Πλεῖστα πτώματα εύρεθησαν φρικτῶς παρομορφωμένα, μὲ ἐξωρυγμένους ὄφθαλμούς, σχισμένα τὰ στόματα καὶ κομμένες τὶς μύτες.»

Κατωτέρῳ παραθέτομεν ἐξιστόρησην τῶν γεγονότων τοῦ «Κόκκινου Δεκέμβρη», εἰλημμένην ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ. N. Αντωνακέα «Πολιτικὴ Ιστορία τῆς Ελλάδος»:

«Τὴν 18ην Οκτωβρίου ἀφιχθεὶς ἐξ Ἰταλίας ὁ Γεώργιος Παπανδρέου μετὰ τῆς κυβερνήσεώς του, εἰς τὰς Ἀθήνας, ἤρχισε τοὺς γνωστοὺς θεατρινούς καὶ τοὺς ἀκροβατισμούς του. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ὑψώσει τὴν σημάνιαν ἐπισήμως εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐπειτα ἀπὸ τοῦ ἔξωστου τοῦ τέως ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐξεφώνησε τὸν «περίφημον» ἐκείνον λόγον του, ὅστις ὑπῆρξε τὸ κύκνειον ἀσμα τῆς Ελλάδος! Ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος εἶχε κατακλεισθῆ ἀσφυκτικῶς ἀπὸ πλήθη κόσμου κατὰ τὸ πλεῖστον ἑκατόντα κομμουνιστῶν οἵτινες ἐπιστρατεύσαντες καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς οἴκους ἀνοχῆς εἶχον συρρεύσει ἐπιδεικτικῶς ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπευημήσωσι τὸν ύμνητήν τῆς λαοκρατίας των.

‘Ο Γεώργιος Παπανδρέου μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀερολογίαν, μὲ στομφώδεις στερεοπούς φράσεις καὶ μὲ τοὺς ἀποφασίτητος θεατρινούς, ἀφὸν κατηγόρησε τὰ Σώματα τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ ίδιως τὴν δεινοπαθήσασαν ἡρωϊκὴν χωροφυλακήν, ἀφὸν κατεφέρθη ἐναντίον τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Αρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων καὶ ώντως ταῦτα... χρεωκοπημένα. Ἐπαγγελματικὰ Σωματεῖα μεριμνῶντα μόνον διὰ τὰ βιοτικὰ συμφέροντα τῶν μελών του! Ἀφοῦ κατηγόρησε τὴν 4ην Αύγουστου, δηλαδὴ τὸ ιστορικὸν ἐκείνο καθεστώς ὅπερ εἰς στιγμάς ὑπερτάτης ἡθικῆς κρίσεως τοῦ πολιτικού κόσμου τῆς Χώρας κατέλυσε τὰ ἐθνοφθόρα κόμματα, ἔστωσε καὶ ἐδόξασε τὴν «Ελλάδα», καὶ ἀφοῦ ἐξῆρε τὰ ἀγαθὰ τῶν... λαοκρατικῶν πολιτευμάτων ἀνεφώνησεν εἰς τὸ τέλος... Πιστεύομεν εἰς τὴν Λαοκρατίαν!

‘Απὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ «Ελλάς» παρεδόθη ἐπισήμως πλέον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κομμουνιστῶν. Οι ἐλαστίται περιεβλήθησαν μὲ ἀστυνομικά καθήκοντα. Ἡ αἱμοσταγής κομμουνιστικὴ «Πολιτοφυλακή» ὑπὸ τὸν ἐλαστίτην καὶ αἱμοχαρῆ Τσαπούγαν, ἐγένετο ἐπίστημος ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους. Σώματα στρατοῦ, μεραρχίας καὶ συντάγματα τῶν ἀλητῶν τοῦ «Ε.Λ.Α.Σ.» ἐστρατωνίσθησαν εἰς διάφορα κρατικὰ καὶ ίδιωτικὰ κτίρια. Τὰ ὑπουργεῖα καὶ αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι μετεβλήθησαν εἰς κομμουνιστικὰ ἄντρα. Πελώρια κομμουνιστικαὶ σημαῖαι μὲ τὸ σφυροδρέπανον ἐκάλυψαν τὰς προσώπειες τῶν κρατικῶν μεγάρων. Ἀφίδες καὶ παντὸς εἰδοῦς διαφήμιστικαὶ πινακίδες τῶν κομμουνιστῶν ἀνηρτήθησαν προκλητικῶς εἰς πλεῖστα κεντρικά σημεῖα τῶν Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀντεθνικού ἔργου τῶν πρώτων

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

τὴν Πρωτεύουσαν ὁ κομμουνιστικὸς ύπόκοσμος

νίζειν εἶχε θεωρηθῆ ὡς σανίς σωτηρίας διὰ τοὺς παντὸς εἴδους δοσιλόγους καὶ τυχοδιώκτας. Ἀπειροί, οἰτινες σήμερον κατέχουσιν ἐπιφανεῖς θέσεις ἐντὸς τοῦ ἔθνικοῦ καθεστῶτος καὶ οἱ ὅποιοι μόλις ἀντελήθησαν διὰ τὸ κομμουνιστικὸν φεύδος καταρρέει, ἔκαμψαν κανονικὴν μεταβολήν. Ὑπῆρχαν τότε ἔθερμοι θιασῶται τῆς λαϊκρατίας. Κόμματα ὀλόκληρα, ὅπως τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐφημερίδες καὶ «προσωπικότητες» ἐγένοντο ἕκούσιοι συνδοιπόροι τοῦ κομμουνισμοῦ, διατηρήσαντες μάλιστα τὴν ἀντεθνικὴν αὐτὴν τακτικὴν καὶ μετὰ τὰ αἰματηρὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου ὅτε ὁ σλαυοκίνητος κομμουνισμὸς ἔξωρμητε πάνοπλος θιά νὰ καθυποτάξῃ τὴν Πατρίδα μας, ἵνα τὴν προσφέρει διούλην εἰς τὸν μπολσεβικισμόν.

Οἱ ἀπειροπληθῆς ἐκείνοις συρφετὸς τῶν ἀναξίων Ἐλλήνων ταχθεῖς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν διαφόρων ιδιοτελῶν καὶ κακοήθων «δημοκρατικῶν», οἵτινες εἶχον ἀναλάβει ἄγωνα διὰ νὰ ἐμπιδοισθῇ ἡ ἐπάνοδος τοῦ Μεγάλου Ἐλληνος Βασιλέως, τοῦ ἔθνικοῦ ἥρωος καὶ μάρτυρος Γεωργίου Β., ὁμοῦ μετὰ τοῦ Παπανδρέου συνετέλεσαν ὥστε νὰ ὀδηγηθῇ ἡ Ἐλλὰς μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν πρὸς τὴν τρομερὰν δοκιμασίαν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944. Διὰ τὴν συνωμοσίαν τοῦ Δεκεμβρίου ἐκτὸς αὐτῶν εὐθύνονται καὶ πάντες οἱ πολιτικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου, οἵτινες ὑπὸ τὸν μανδύν τοῦ φασιστομάχου καὶ δικτατορομάχου καὶ διὰ νὰ ἰκανοποιήσωσι προσωπικάς των φιλοδοξίας ὑπέθαλψαν τὸ ἔθνοκτόν τον κομμουνιστικὸν κίνημα.

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1944, ὑπαναχωρήσαντες οἱ ἀεμοκομουνισταὶ ὑπουργοὶ εἰς τὴν συμφωνίαν ὅπως ἀποστρατευθῶσι τὰ ἀνταρτικὰ σώματα καὶ ἡ πολιοφυλακή των, παρηγόρησαν τῆς κυβερνήσεως. Οὕτως ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις. Οἱ Ἀγγλος στρατηγὸς Σκόμπου ἀπηγόρευε προκήρυξιν πρὸς τὸν ἔλληνικὸν Λαὸν τούσας διὰ τὴν τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων ταραχῶν εὐρίσκεται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κυβερνήσεως. Οἱ κομμουνισταὶ ἐζήτησαν ἄξειναν συλλαλητηρίου διὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἡτοις ὁρθῶς δὲν τοῖς ἐδόθη. Οὔτοι ὅμως παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν συνεκρότησαν συλλαλητηρίου κατὰ τὸ ὅποιον ὅμαδες τῶν διαδηλωτῶν των ἡσαν ἔνοπλοι. Ἐλασθον χώρων αἰματηροὶ συγκρούσεις καὶ ἐγένετο ἔναρξις τῆς κομμου-

Ἡ διάσημος ἡθοποίὸς Ἐλένη Παπαδάκη κείται νεκρὴ εἰς τὰ Διυλιστήρια τῆς Οὐλεν. Θύμα καὶ αὐτὴ τῶν Καννιδάλων τοῦ Δεκέμβρη.

νιστικῆς ἐπιβολῆς κατὰ τῆς Ἐλλάδος. Τὴν 4ην Δεκεμβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἐπέτεθησαν ἔξ δλων τῶν σημείων ἐναντίον τῶν εἰς τὸ Θησείον διληγαρίθμων μελῶν τῶν ἥρωικῶν Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων Ἀντιστάσεως «Χ» καὶ «Ε. Ε.» ἀτινα μετὰ σκληρὸν καὶ αἰματηρὸν ἀγώνα ἐξουδετέρωσαν, ὑποστάντες ὅμως σοδαράς ἀπωλείας.

Οἱ μάχη κατόπιν αὐτοῦ μεταξὺ Ἐλλήνων καὶ Ἀγγλῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ κομμουνιστῶν ἀφ' ἐτέρου ἥρχισε σκληρά. Τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944, ὁ Ἀγγλος στρατηγὸς Σκόμπου πρὸ τῆς ἐκρύμμου καταστάσεως ἐξέδωκε νέων προκήρυξιν πρὸς τὸν ἔλληνικὸν Λαόν καὶ ἡ κυβερνήσεις ἐκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον. Ἡ κατάστα-

σις περιῆλθεν εἰς ἀδιέξοδον. Ἡ μεγάλη κομμουνιστικὴ ἐξόρμησις πρὸς καπάλουσιν τοῦ ἔλληνικοῦ Κράτους εύρισκετο πλέον ἐν δψει. Ὁ Παπανδρέου διὰ τῆς ἐγκληματικῆς καὶ τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς του εἶχε παράσχει εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ὅλα τὰ στρατιωτικὰ μέσα, ὥστε ἡ θέσις τῆς Ἐλλάδος νὰ καθίσταται λίαν ἐπισφαλής.

ὅτι Δεκεμβρίου 1944! Ἡμέρα καθ' ἡνὶ ἐδοκιμάσθη ἡ Ἐλλὰς τόσον σπανίως! Ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου! Ἀπὸ τῆς 4ης πρωΐνης ὥρας ὁ ὠπλισμένος κομμουνιστικὸς ὄχλος προσέβαλεν αἰφνιδιαστικῶς διὰ τῶν ὅπλων τὰ Ἀστυνομικὰ τμήματα, τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν, τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς εἰς τοῦ Μακρυγιάνην, τὴν Ειδικὴν καὶ Γενικὴν Ἀσφάλειαν, τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, τὴν Σχολὴν Χωροφυλακῆς εἰς τὸ Γουδί, τὴν Ἀιγαίεραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς, τοὺς στρατωλισμοὺς τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας, τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ ὅλων τῶν έθνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐμοσελαστιῶν ἐστράφη καὶ ἐνσάτιον τῶν διληγαρίθμων ἀγγλικῶν δυνάμεων. Τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας ἀφωπλισμένα καὶ διατελοῦντα ὑπὸ κράτησιν παρὰ τοῦ Παπανδρέου δὲν ἔλασθον δυστυχῶς μέρος εἰς τὴν μάχην πρὸς διάσωσιν τῆς Ἐλλάδος. Εἰς ὅλας τὰς συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν τὰ κομμουνιστικὰ «χωνιά» ἐκάλουν τοὺς πιστούς των εἰς ἐπιστράτευσιν πρὸς κατάλυσιν τοῦ Ἐλληνικοῦ Κράτους.

Λυσσώδεις μάχαι, ἐπιθέσεις καὶ ἀντεπιθέσεις ἐλάμπουν χώρων εἰς τὴν Πρωτεύουσαν. Τὰ περισσότερα τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων κατόπιν ἀγώνος περιῆλθον εἰς χειρας τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ ἄνδρες τινῶν ἐξ αὐτῶν συνεπτύχθησαν. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια ὑπὸ τὸν Νίκ. Τσαγκλῆν μετὰ διληγαρίθμου δυνάμεως ἀστυφυλάκων, ἐμόρχετο λυσσωδῶς ἀμυνθεῖσα μέχρις ἐσχάτων. Τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν ἐπίσης ἡμύνθη ἀπεγνωσμένων καὶ ἐκρατήθη εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ ἥρωικὸν Σύνταγμα τῆς Χωροφυλακῆς ὅπερ ἔσωσε τὰς Ἀθήνας καὶ συνεπώδη τὴν Ἐλλάδα, ἡγωνίσθη κραταῖος εἰς τὸ Μακρυγιάνην παρὰ τὰς λυσσώδεις κομμουνιστικὰς ἐξορμήσεις. Ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, ἐν οἷς ὁ συνταγματάρχης πεζικοῦ Κωνστ. Κωστόπουλος καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ Δημήτριος Μαραγκούδακης μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ συντάγματος Γεωργίου Σαμουτήλ καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἥρωικῆς Χωροφυλακῆς κατημύθησαν τὸν ἀγώνα. Ἡ ύπὸ τὸν συνταγματάρχην χωροφυλακῆς Δημήτριον Δουκάκην Σχολὴ Χωροφυλακῆς ἡμύνθη κραταῖος παρὰ τὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις καὶ μάλιστα ἐξεκαθάρισε τὰς κομμουνιστικὰς ἐστίας τῆς θρησκείας περιοχῆς τῆς πρωτευόσης δι' ἥρωικῶν ἀγώνων. Ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Χωροφυλακῆς ὅμως ἐπὶ τῆς δόδου Ἀνδρου ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Σωτ. Οἰκονομόπουλον, ἀφοῦ ἡγωνίσθη ἀπεγνωσμένων, ἐξαντλήσασα τὰ πυρομαχικά τῆς παρεδόθη κατόπιν συνθηκολογήσεως. Ἀπαντεῖς οἱ ἀξιωματικοὶ ἐσφάγησαν παρὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ ναυαγήσας πρωθυπουργὸς τῆς ἀπελευθερώσεως (!) Γεώρ. Παπανδρέου περιδεής καὶ τρομοκρατημένος ἐνεκλείσθη εἰς τὰ ύπογεια τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀναμένων ἐκεῖ ἐπὶ ἡμέρας ἀποτελέσματα τῆς ἀφρόνου καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς του. Αἱ Ἀθήναι διῆλθον τραγικάς ἡμέρας καὶ νύκτας. Ἡ τύχη τῆς Ελλάδος ἐπαίξετο ὅποι στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Δαμασκηνοῦ συνεπλήθων συμβούλιον τὴν 26η Δεκεμβρίου εἰς ὁ συμμετέσχον οἱ: Γεώργιος Παπανδρέου, Νικόλαος Πλαστήρας, Παν. Κανελλόπουλος, Θεμιστοκλῆς Σοφούλης, Γ. Σιάντος, Δ. Παρτσαλίδης, ἀρχιστράτηγος Ἀλεξάντερ, Μάκη Μίλλαν, Λήππερ καὶ ὁ πρεσβύτερος τῆς Ἀμερικῆς Μάκη Βῆ, ἀπεφάσισεν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' τὴν ἀνάθεσιν τῆς Ἀντιθασιλείας εἰς τὸν Δαμασκηνόν. Τὴν 30η Δεκεμβρίου 1944 ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐνέκρινε τὴν περὶ Ἀντιθασιλείας πρότασιν τοῦ Συμβούλου, ὑπὸ ὀρισμένους δρους καὶ τὴν ἐπομένην ὁ Μητροπολίτης Δαμασκηνὸς ὀρκίσθη ὡς Ἀντιθασιλεύς. Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τοῦ Δαμασκηνοῦ ἡ ύπο

Τὸ κομμουνιστικὸν σφαγεῖον τοῦ Περιστερίου. Χιλιάδες Αθηναίων εὑρόν ἐκεῖ τραγικὸν θάνατον.

τὸν Γεώργιον Παπανδρέου κυβέρνησις παρητήθη. Ταύτην κατόπιν ὑποδείξεως τῶν κομμουνιστῶν διεδέχθη τὴν 3ην Ιανουαρίου 1945 νέα κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Νικόλαον Πλαστήραν.

Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιβούσῃ κατὰ τῆς Ἐλλάδος διήρκεσεν ἐπὶ τριάκοντα τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας, καθ' ὃς διεπράχθησαν ἐκ μέρους τῶν κακούργων ἐλασιτῶν σφαγαὶ καὶ ἐκτελέσεις χιλιάδων Ἐλλήνων κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ εἰς ἀγριότητα καὶ κτηνωδίαν. Τὰ κομμουνιστικὰ ἐγκλήματα, αἱ θηριωδίαι καὶ τὰ ὄργια τῆς προδοσίας ἐκείνης προκαλούντην φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν παντὸς πολιτισμένου ὄνθρωπου. Ἐνηργήθησαν δύμηραις χιλιάδων ἀτόμων, μεταξὺ τῶν ὄποιων γυναικῶν καὶ γερόντων, ὑποβληθέντων εἰς μεγάλας καὶ ἀπεριγράπτους διοικηματίας εἰς τὰ βουνά ἐν ὅρφο χειμώνος. Πλειστοί ἔξ αὐτῶν δὲν ἐπανεῖδον δυστυχῶν τὰς ἐστίας των, εύροντες οἰκτρὸν θάνατον ἐκ μέρους τῶν κτηνανθρώπων τοῦ κομμουνισμοῦ. Μεταξὺ τῶν δύμηρων συγκατελέγετο καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ. Οἰκίαι, ἐργοστάσια, κρατικὰ κτίρια ἀνεντινάχθησαν, ἐπυρπολήθησαν καὶ ἐλεηλατήθησαν ὑπὸ τῶν σλαυοδούλων κομμουνιστῶν. Αἱ Ἀθήναι παρουσίαζον δύψιν πόλεως πληγείσης ἐκ θεομηνίας. Μεγαλοπρεπῆ

Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἐλλάδος

ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

• Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδας

εἰς τὸν ναὸν τοῦ Νέου Κράτους. Ἀλλὰ ἡ εἰσόδος αὐτὴ τῆς νεότητος δὲν εἶναι ἔν απλοὺν γεγονός τοῦ ἔξωτερού κόσμου, εἰνοὶ δικαίωμα, τὸ δόποῖον ἔχει καὶ ἀσκεῖ ἡ Νεότης. Λέγοντες δικαίωμα δὲν ἐννοοῦμεν δικαίωμα στηριζόμενον εἰς τὸ θετικὸν δίκαιον, ἀλλὰ δικαίωμα ἥθικόν, ἀπαίτησιν ἥθικήν, στηριζόμενην εἰς τὴν συνέδησιν τῆς ἀξίας της καὶ τοῦ ὄλου τὸν δόποῖον καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ ἐν τῷ Νέῳ Κράτει.

Τὰ δικαιώματα τῆς Νεότητος ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος εἶναι δικαιώματα «πολιτικά», καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀξιώσεις τῆς εἶναι ἀξιώσεις «πολιτικά».

Λέγοντες ἐδῶ πολιτικὰ δικαιώματα, δὲν ἐννοοῦμεν ἐκεῖνα τὰ δόποια συνήθως εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον λέγονται πολιτικὰ δικαιώματα, δηλ. τὸ δικαίωμα τοῦ ἔκλεγεν καὶ ἔκλεγεσθαι καὶ τὸ δικαίωμα καταλήψεως δημοσίας θέσεως.

Λέγοντες πολιτικὰ δικαιώματα, ἐννοοῦμεν τὸ δικαίωμα τῆς Νεολαίας τοῦ λαμβάνειν μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ Ἐθνους, Πολιτικὴ δὲ ζωὴ καλεῖται πᾶσα δρᾶσις ἀφορῶσα τὸ Σύνολον.

Κύρια δικαιώματα τῆς Νεολαίας, θεωρούμενης ὡς συνόλου, εἶναι:

A') Χρησιμοποίησις τῆς Νεολαίας, καταλλήλως δογανούμενης, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων δημοσίων ἔργων ἔθνικῆς σημασίας.

B') Ἑξοπλισμὸς τῆς Νεότητος. Τὸ δικαίωμα τοῦ φέρειν τὰ ὅπλα ἀποτελεῖ τὸ εὐγενέστερον δικαιώμα τοῦ νέου πολίτου.

C') Χρησιμοποίησις τῆς Νεολαίας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κρατικῆς δυνάμεως. Χρησιμοποίησις τῆς εἰς τοὺς προσεχωρημένους τομεῖς κρατικῆς ἐνεργείας.

'Απὸ αὐτὸ τὸ ὑλικὸν γίνεται ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἔκλεκτῶν, τῶν ἐπαρχούμενων, οἵτως εἰπεῖν, τῆς νεότητος, οἱ δόποιοι ἀσκοῦν τὰ ὅλα τῆς νεότητος δικαιώματα καὶ τὰ ὅποια εἶναι:

A') 'Ἡ παρ' αὐτῆς κατάληψις τῶν κόμβων τῆς κρατικῆς μηχανῆς. 'Ἡ ἀφόρητος «γεροντοκρατία», ἡ δόποια ὑπάρχει εἰς δόλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, πρέπει νὰ λείψῃ. Λέγοντες δὲ «γεροντοκρατίαν», δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὴν παρ' ὑπερηφίλων κατακράτησιν τῶν καιρίων κρατικῶν θέσεων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὴν παρὰ στασίμων ζωῆς ἀνθρώπων κατοχὴν τῶν κέντρων τῆς κρατικῆς ἐνεργείας καὶ ζωῆς.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ λειτουργῇση νέα μηχανὴ ἢ δὲν καταληφθοῦν οἱ τροχοί τῆς ἀπὸ νέους ἀνθρώπους.

Αἱ κύριαι θέσεις πρέπει νὰ παύσουν νὰ εἶναι ἀμοιβαῖα παρελθούσων ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνουν συνεχὲς καὶ αἰώνιον αἴτημα. Ἐκαστος διφείλει ἀνὰ πάσαν στιγμὴν νὰ δικαιολογῇ ἥθικῶς τὴν παρ' αὐτοῦ κατεχούμενην θέσην.

Εἶμενα κατὰ τῆς μοναρχίτης, διὰ τὰς ὑψηλὰς κρατικὰς θέσεις, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετεῖ τὸν μαρασμὸν καὶ ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διὰ τὰς νέας δυνάμεις.

B') Δικαιόματα τῆς νεολαίας εἶναι ἐπίσης ἡ κατάληψις τῶν προσεχωρημένων θέσεων τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ διὰ συστηματικῆς προωθήσεως αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ἄλλὰ ἡ εἰσόδος αὐτὴ τῆς νεότητος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἐθνους δὲν πρέπει νὰ γίνῃ βαθμηδόν.

Ζητοῦμεν τὴν ἀπότομον καὶ αἰφνιδίαν διαπότισν τῆς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς μὲ νέους ἀνθρώπους, διὰ νὰ σωθῇ ἀριθμός ἐκεῖνο τὸν δόποιον ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν τῆς Νεότητος ἀξίαν.

Περιττὸν εἶναι ὅμως νὰ τονισθῇ ὅτι τὰ μεγάλα δικαιώματα, τὰ ὅποια διεκδικεῖ ἡ νεότης συμβαδίζουν μὲ τερατίας εὐθύνας. Λέγοντες εὐθύνας ἐδῶ δὲν ἐννοοῦμεν τὰς κομικὰς εὐθύνας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀλλὰ εὐθύνας πηγαδίους ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς σημασίας, ἢν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἡ μικροτέρα ἀποτυχία διὰ τὴν τύχην τῆς Πατοΐδος καὶ τοῦ Καθεστώτος.

Ζητοῦμεν εὐθύνας ὅχι μερικάς, ἀλλὰ ὀλοκληρωτικάς.

Καὶ τὰς εὐθύνας αὐτὰς τὰς ἀποδέχεται πλήρως ἡ Νεότης. Προσφέρουσα τὸν ἑαυτόν της εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶδων καὶ ἐπιδιώξεων, ἔχει δικαιώματα νὰ ζητήσῃ μέρος τῆς τιμῆς ποὺ ἀνήκει εἰς τὴν ἐθνικὴν δημιουργίαν καὶ ἀντιστρόφως, διεκδικοῦσα τὰ μεγάλα δικαιώματα ὑπὲρ ἔαυτῆς αἰσθάνεται τὴν βαρυτάτην εὐθύνην, ἡ δόποια πιέζει τὸν ὄλμον τῆς καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ τὴν ἀναλάβῃ: 'Ἄρχει νὰ τῆς τὸ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ τὴν τιμήσουν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν οἵτης 'Αρχηγοὶ τοῦ Ἐθνους.

5. Ἐλέχθη ἀνωτέρω ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς Νεολαίας ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος δὲν δύνανται νὰ νοηθοῦν χωρὶς τεραστίας εὐθύνας καὶ εἰδίνων δὲν νοοῦνται χωρὶς συγκεκριμένα καθήκοντα.

Καθῆκον τῆς Νεολαίας ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος εἶναι

ΔΟΥΛΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΠΡΟΤΥΠΟΝ

Τὰ στοιχεῖα ποὺ παραθέτομεν κατωτέρω ἐλήφθησαν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ἀπὸ ἐπισήμους ἐκδόσεις τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀποδεικνύουν πλήρως ὅτι ὁ κομμουνισμὸς δὲν εἶναι ιδεολογία, ἀλλὰ ἐγκεφαλικὴ νόσος, διανοητικὴ ἀνωμαλία καὶ πνευματικὴ διαστροφὴ ὑπανθρώπων, ἡ ὁποίου ἐκδηλουμένη ἐν τῇ πολιτικῇ λαμβάνει μορφὴν ἀντικοινωνικήν, προδοτικήν καὶ ἐγκληματικήν.

"Ἄς θαυμάσωμεν λοιπὸν ἐδῶ τὴν χυδαίαν δουλοπρέπειαν τοῦ ΚΚΕ:

«Ο, τι λέει τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ενώσεως εἶναι νόμος γιὰ τὸ ΚΚΕ. Τὸ κόμμα μας εἶναι ἀπόλυτα ἀφωτιαίνον στὴν μάνα μας τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωση, τὸ ΚΚΣΕ καὶ τὸν Μεγάλο Στάλιν!»

('Απόφασις 7η ὀλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ, «N. Κόσμος» Οκτώβριος 1952, σελ. 13).

Δύστυχοι νέοι Λαμπράκηδες, δόσοι ἀπὸ σᾶς ἔχετε ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν, δόσοι ἀπὸ σᾶς ἔχετε ἔλληνικὴν ἀξιοπρέπειαν, παραδέχεσθε τὴν Ρωσία γιὰ «μάνα σας»; Ζητήσατε ἀπὸ τὸν πλουτοκράτην πρόεδρόν σας νὰ σᾶς ἔξηγήσῃ τὴν ἀναφερθεῖσαν ἀπόφασιν, ποὺ ἔδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ΚΚΕ «N. Κόσμος».

Ο σημερινὸς ἀρχηγὸς τοῦ ΚΚΕ, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοί του, εἶναι ἔνας κοινὸς πράκτωρ τοῦ σλαυικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Τώρα ύβριζει τὸν Στάλιν. "Οταν ὅμως δηλώσεις τὴν έλεγε:

«Στὸ κόμμα μας δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν πεθαίνει δέκα φορὲς γιὰ τὸ σοφὸν Ἀρχηγὸν καὶ Δάσκαλο τῶν ἐργαζομένων ὄλου τοῦ κόσμου, Μεγάλο Στάλιν...».

(«N. Κόσμος» τεῦχος Ιανουαρίου 1951 σελ. 61 —ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ σ. Κολιγιάνη στὴν Γ' Συνδι- σκεψη τοῦ ΚΚΕ).

Αὔτὸς ὁ ἴδιος ποὺ τώρα κατηγορεῖ τὸν Στάλιν ως «μανιακὸ δολοφόνο» τοῦ ἐστειλε ἔνα χαιρετιστήριο τηλεγράφημα, τὸ ὅπειρον ἥρχιζεν ώς ἔξῆς:

«Στὸν σύντροφο
'Ιωσήφ Βησσαριόνοβιτς Στάλιν
Κρεμλίνον Μόσχα
Πολυσεβαστέ μας πατέρα, δάσκαλε καὶ ὀδηγητή».

Μάλιστα! "Ετοι γιλοιδῶς ἔχυμον τὸν ἀδίστακτον ἀστάπτην οἱ ἐγχώριοι πράκτορες του. "Αν τολμᾶς ἡ 'ΑΥΓΗ' ἀς μᾶς διακεύσῃ! Ποῦ νὰ τολμήσῃ ὅμως, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ γράφεται ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ ἴδιου φυράματας!

'Ιδού καὶ ἡ ἀπόδειξις:

«Ἡ πιὸ μεγάλη, ἡ πιὸ ἐπιβλητικὴ προσωπικότης τῆς ἐποχῆς μας, βρίσκεται σὲ κίνδυνο. 'Ο στρατάρχης Στάλιν βαρεία ἄρρωστος. "Ολοι οἱ λαοί, ὅλοι οἱ ἀνθρωποί ποὺ ἀγαποῦνται καὶ θέλουν τὴν εἰρήνην ἐνώνουν τὶς εὐχές τους γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ πρωτεργάτης της». («ΑΥΓΗ» 5.3.53)

«Μεγάλος ὁ χαμός. Μένει ὅμως γόνιμο κι' ἐπιδόφορο τὸ πελώριο ἔργο τοῦ λειτουργοῦ. 'Υπόδειγμα διὰ νὰ ἀνεβαίνῃ ὀλόνεα ψηλότερα ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ κάθε λαός». («ΑΥΓΗ» 6.3.53)

'Αλήθεια, ὅμως, πῶς ἀντέδρασε κατόπιν ἡ «ΑΥΓΗ» εἰς τὸ γκρέμισμα τῶν ἀνδριάντων τοῦ «λειτουργοῦ» καὶ τοῦ «ύποδειγματος»; Δὲν ἀντέδρασε καθόλου, διότι συνεμφρόνη μὲ τὴν νέαν γραμμήν. Οι ἴδιοι ποὺ ἔξυμνησαν τὸν Στάλιν, ύβρισαν τὸν Στάλιν! Μπορεῖ λοιπὸν μὲ τοιούτους ὑπανθρώπους νὰ ὑπάρξῃ συνενόησης; 'Ἐν τούτοις ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη ἀφελεῖς ποὺ διαβάζουν τὴν «ΑΥΓΗΝ»!

Τὸ Κόμμα 4ης Αύγουστου δὲν ἀπευθύνεται πρὸς αὐτούς. Ἀπευθύνεται πρὸς δόσους διαθέτουν κρίσιν καὶ νῦν καὶ ἔχουν διάθεσιν νὰ δοῦν τὴν κομμουνιστικὴν γελοιότητα εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν μεγαλοπρέπεια. Ἀποθέωσις δὲ τῆς γελοιότητος εἶναι οἱ κομμουνισταὶ κολλιτέχναι, οἱ ὅποιοι μετέτρεψαν τὴν τέχνην εἰς μέσον πολιτικῆς διαφημίσ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΜΕΤΑΖΑΣ

('Αποσπάσματα ἐκ λόγων τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ)

Πρὸς τοὺς Ἐργάτας

Ἄγαπητοί μου συνάδελφοι καὶ σύντροφοι.

Είμαι έξαιρετικά ευχαριστημένος πού ενδίσκουμε σήμερα μαζί σας και αισθάνομαι τὸν ἑαυτό μου δπως ιαίσθανται κανένας δταν ενδίσκεται μεταξὺ τῶν ἀληθινῶν του συγγενῶν και συντρόφων δχι γιατὶ μὲ ἀνακηρυξατε μιὰ φορὰ πρῶτον ἐργάτην τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ γιατὶ και ἔγω εἰς δλην μου τὴν ζωὴν ὑπῆρχε ἔνας ἐργάτης, και φτωχὸς ἐργάτης. Ἐργάσθηκα, εἶτε μὲ τὸ σταθὶ στὸ χέρι, εἶτε μὲ τὸ μυαλό μου, ἀλλὰ ἐργάσθηκα σὲ πολλὲς περιστάσεις, ἀναγκαζόμενος ἀπὸ τὴν ζωὴν και μὲ τὰ χέρια μου. Γι' αὐτὸ δέδω και πέντε χρόνια περίπου δταν ημουνα μέσα εἰς τὸν τόπον μου, σὲ πολιτικὸς ἀγῶνες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, και εύφεδηκα στενοχωρημένος, είπα στὸν κόσμο ποὺ μὲ ἀκολουθοῦσε, ποὺ και αὐτὸς ἦτανε φτωχὸς και ἐργατικὸς κόσμος τοῦ τόπου, δπως και σεῖς, τοῦ είπα ἐκείνα ποὺ είναι γραμμένα μέσα εἰς τὸ βιβλίον τὸ δποίον ἐκάματε, τοῦ είπα τὰ ἔξῆς: «Ἐὰν ποτὲ μὲ βάλουν στὸ δίλημμα νὰ διαλέξω μὲ ποιοὺς θὰ πάω μὲ τοὺς ἐπάνω ή μὲ τοὺς κάτω, τοὺς φτωχούς, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, θὰ διαλέξω νὰ πάω μὲ τοὺς κάτω». Γι' αὐτὸ γιὰ μένα δὲν ὑπῆρχε ποτὲ στιγμὴ δισταγμοῦ. Ἀλλ' εἰντυχῶς δὲν μὲ ἔβαλαν ποτὲ σ' αὐτὸ τὸ δίλημμα. Και δταν ἥλθαμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πὸ τῆς 4ης Αὐγούστου, δπου είχα νὰ διαλέξω πᾶς νὰ πάω, ἀντὶ νὰ πάω μὲ τοὺς κάτω, ἔφερα τοὺς κάτω ἐπάνω και ἥλθατε σεῖς κοινωνικῶς εἰς τὰ ὑψηλά, οὗτως ὥστε σήμερα τὸ νὰ είναι κανεὶς ἐργάτης αὐτὸ ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς. Γι' αὐτὸ ή ήμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου είναι ήμέρα τῶν ἐργατῶν, τὸ δὲ καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου είναι καθεστὼς ἐργατικόν.

Βέβαια, βαθύτερες είναι οι αἵτιες καὶ βαθύτεροι οἱ λόγοι, οἱ ἴστορικοι καὶ κοινωνικοί, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν ἔξεγερσιν καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αἰγυπτού. Ἀλλὰ τὰ ἄμεσα αὐτῆς αἴτια καὶ αἱ ἄμεσοι αὐτῆς ὀφοριμαί, ἡταν, ὅπως τὸ ξέρετε δύοι σας, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς πολιτικῆς, τῆς κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως, η ὁποία ἀρχισεν ἀπὸ ἔκεινην τὴν ἡμέραν καὶ ἔξακολουθεῖ ἔξελισσομένη. Ἐπομένως, ἔδωσα ἔκεινην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ίδιαίτερα εἰς τὸν ἐργατικὸν καὶ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῆς Ἐλλάδος, πραγματικὰ δικαιώματα καὶ τὴν πραγματικήν του ἐλευθερίαν.

Τώρα σᾶς ἔχουν ἀναφέρει οἱ προδολαήσαντες μὲ
λεπτομερείας τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν ὅποιαν
ἔφαιρομόσαμεν. Ἐπεζητήσαμεν τὸ ἐλληνικὸν κράτος,
τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν, ἀπὸ κοινωνίαν καθαρῶς με-
γαλοστικὴν νὰ τὴν μεταβάλωμεν εἰς ἐθνικὴν ὁστικὴν
ἔργατικὴν κοινωνίαν καὶ εὑμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ κα-
τωρθόσαμεν. Διότι εἰς δ, τι ἐπεζητήσαμεν τότε — καὶ
ἀφείλω νὰ τὸ διοιλογήσετε καὶ σεῖς — ὁ ἐργοδοτικὸς
κόσμος ἐφάνη προδυμότατος νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ καὶ
νὰ ἐνισχύσῃ τὸ δίκαιον τῆς πολιτικῆς μας, ὁ δὲ ἐρ-
γατικὸς κόσμος ἐπανασυνδέθηκε μαζὶ μὲ τὸ "Ἐθνος"
καὶ μὲ τὰ ἴδαινακα τῆς πατρίδος μας, πρόθυμος εἰς
κάθε θυσίαν καὶ ὑποστηρικτής τῆς νέας Καταστά-
σεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡμπορεῦτε σήμερα μὲ
ἔνψιμενο τὸ μέτωπον, ὁ ἐργατικὸς κόσμος τῆς Ἐλ-
λάδος, ἡμποροῦμε νὰ λέμε — διότι περιλαμβάνομαι
καὶ ἐγὼ μαζὶ μὲ σᾶς — ὅτι ἔαν αὐτὴν τὴν στιγμήν,
μέσα εἰς αὐτὴν τὴν φοβερὰν τρικυμίαν, ἡ ὅποια κλο-
νίζει διλόκληρον τὸν κόσμον, ἡ Ἑλλὰς ἡμπορῇ νὰ διέρ-
χεται ὑπερήφανη, ἥσιυχη καὶ σχετικῶς εὐημεροῦσα,
αὐτὸ διφεύλεται σὲ πολλούς, βέβαια, παράγοντας, ἀλ-
λὰ ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον τῆς Ἐλ-
λάδος.

Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΤΨΟΥ ΤΟΥ

Λοιπόν, τώρα και ἐγώ μὲ τὴν σειράν μου θέλω νὰ πᾶς ἐνθυμίσω τὸν δρόμον, τὸν ὃποῖον ἐτραβήξαμεν:

Πρώτα-πρώτα ἐνθιμεῖσθε τότε, ποδὸς τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτι εἴχαμεν ἀσχίσει νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τὰ ἔργατικά ζητήματα, γιατὶ ἐννοήσαμεν τὸ ἀπόλυτον δίκαιον τοῦ ν' ἀποκατασταθῆ ὁ ἔργατικὸς κόσμος εἰς τὸ ἐμπόελον αὐτοῦ ὑψος.

Καὶ τότε συνέδημκα καὶ μὲ τὸν ἀγαπητὸν μου Ἀριστείδην Δημητρᾶτον καὶ μαζὶ εἰργάσθημεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χέρι, καὶ αὐτὸν συλλογίσθηκα τὴν 4ην Αὐγούστου, χωρὶς αὐτὸς νὰ ξέρῃ τίποτε, διότι αὐτὸς ενδύσκετο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, αὐτὸν, λέγω, συλλογίσθηκα διὰ νὰ τὸν φέρω καὶ νὰ τὸν θέσω ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὑφυπουργείου Ἐργασίας. Καὶ ἔπειτα, μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, ἀσχισαν νὰ ἐφαρμούσωνται

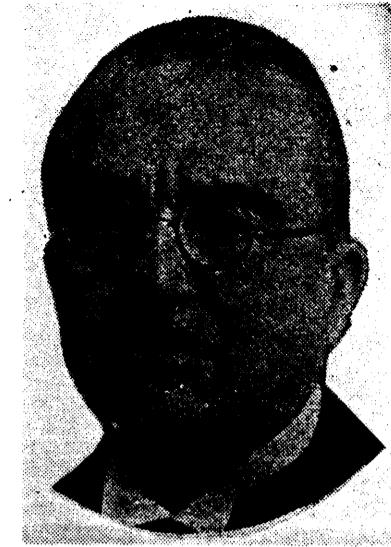
ραγδαῖα τὸ ἔνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ μέτρα τῆς κοινωνίας μεταρρυθμίσεως. Πρῶτα-πρῶτα, ἐνθυμεῖσθε, ἡτού τὸ ζήτημα τοῦ ὀκταώρου, τὸ δοποῖον σιγά-σιγά ἐφαρμόσθηκε πέρα γιὰ πέρα εἰς τὴν ἐργασίαν, τοῦ ὀκταώρου γιὰ τοὺς ἐργάτας τοὺς ἐργαζομένους μὲ τὰ χέρια των καὶ τοῦ ἐπταώρου γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους, για τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ γραφεῖα. Δὲν ἡμπορῶ να εἴπω ὅτι ἔγινε καὶ αὐτὸῦ χωρὶς δυσκολίες, τίς ὅποιες ἔρετε ὅλοι, καὶ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ εἴπω ἀκόμη ὅτι ποὺ καὶ ποὺ παρουσιάζονται περιστάσεις, ποὺ ἔχομε καὶ ὑπόνοιες ὅτι μπορεῖ νὰ μὴν ἐφαρμόζονται ἐντελῶς. 'Αλλ' εἰμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αὐτὲς οἱ κακὲς κρυφὲς ἔξαιρόσεις θὰ λείψουν ἀπολύτως. "Επειτα ἐφαρμόσαμεν, μέσα εἰς τὴν γενικὴν δυσπιστίαν, τὸν θεμιὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Λέγω φιέσα εἰς τὴν γενικὴν δυσπιστίαν, γιατὶ καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἐργασθῆ παλαιότερα εἰς τὸν καταρτιμόνιο τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, ἀμφέβαλλαν ἐὰν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄλλοι δὲ ἐλεγαν ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς θὰ φέρῃ φοβερές οἰκονομικὲς καταστροφές καὶ θὰ καταρρίψῃ τὴν οἰκονομία τῆς χώρας. 'Αλλὰ ἔμεις ἐτολμήσαμεν, γιατὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτός, ὁ ἀπολύτως δίκαιος καὶ κοινωνικῶς ἀπαραίτητος, δὲν ἦταν δυνατὸν παρὰ να φέρῃ σὲ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ὅπως καὶ τὰ ἔφερε καὶ δπως ἐλπίζουμεν ὅτι, ἐπεκτεινόμενος σιγά-σιγά σε δῆλην την ἔκτασιν της Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, θα τὰ φέρῃ εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμόν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΙ ΣΤΛΑΟΓΙΚΑΙ ΣΤΜΒΑΣΕΙΣ

Ἐπειτα ἔχεται τὸ ζῆτημα τοῦ κατωτάτου ὁρίστων ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν, τὸ δύοτοῖν ἐφημοδόσαι μὲν ὅχι χωρὶς δυσκολίες, γιατὶ ἐκεῖ ἡσαν ἀντιμαχόμενα συμφέροντα, τὰ δύοτα ἔπειτα νὰ σκιβιθασθοῦμεταξὺ τους. Ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου καὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου τοῦ μισθοῦ ἀνεκούφισε τὴν ἐργατοπλάτηλικήν τάξιν εἶναι ἀναμφισθήτητον καὶ ἀνεκούφισεν, ίδιας, τὴν ἐργατικήν τάξιν τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ δὲν ἥμιπορῶ νὰ εἴπω ὅτι δὲν χρειάζεται προσοχὴ ὀπώμα, οὕτως ὕστε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ πραγματικὰ ἐκεῖ δύο, ίσως, ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι γίνονται καταστρατηγήσεις. Καὶ σήμερα ἀκριβῶς ὁμίλησα μετὰ τοῦ κ. Δημητράτου διὰ νὰ ἰδωμεν ποῦ ἀκόμη συμβαίνουν τέτοιες καταστρατηγήσεις, οὕτως ὕστε νὰ μὴ πληρώνεται πραγματικὰ τα κατώτερον δύοιν τοῦ ἡμερομισθίου, τὸ δύοτον σὲ μερικὲς περιστάσεις ἔπειτα νὰ εἶναι ἀνώτερον ἀπὸ ἐκείνο τὸ δύοτον πρόπει νὰ πληρώνεται. Ἐλπίζω ὅτι αὐτὲς οἱ περιπτώσεις εἶναι πολὺ δλίγες καὶ ὅχι μὲ γενικὸ χαρακτῆρα, νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τις ἀνακαλύψωμεν καὶ αὐτὲς χάριν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπειτα ἥλθε τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συλλογικῶν συμβάσεων τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτήσιας, μέτρον τοῦ ὅποιον ἡ εἰσαγωγὴ ἔφερε τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην, διότι εἰ ται ἀναμφισθήτητον δτι αἱ ἀπεργίαι, αἱ ὅποιαι ἥσαν ἀρχικῶς τὸ ὄπλον, μὲ τὸ ὅποιον ὁ ἐργαζόμενος κόσμος ὑπεροπτίζετο τὰ δικαιώματά του, είχον ἐκτραπῆν καὶ εἶχον χρησιμεύσει ὃς μέσον πολιτικῆς καὶ κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ζητιῶνον ὑδιαιτέως τὸν ἐργατικὸν κόσμον εἰς βαθμὸν ἀφόρητον. “Οπως ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριὰ τὸ λὸκ - αὖτις τῶν ἐργοδοτῶν, τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸ δταν ἔνα μέσον ἀμύνης τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων των, ἔφερε, ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πλευράν, σε μεγάλες καταστροφές. Μὲ τὶς συλλογικὲς συμβάσεις εὑρέθη λύσις, ὁ συμβιθασμὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἱμικῆς, τοῦ κοινωνικοῦ δικαιίου, εὑρέθηκε ἡ λύσις, διὸ τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας, ἡ λύσις αὐτῇ ἐπεβλήθη. Γνωρίζετε δλοι ποιάν καλλιτέρευσιν ἔφερεν εἰς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον, ἐγένει, ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ μέτρου αὐτοῦ καὶ ξέρετε δλοσας πόσες ὀφέλειες ἔφερε καὶ εἰς τὸν ἐργοδοτικὸν κόσμον ἡ ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου αὐτοῦ. Καὶ διὰ τούτου καὶ ὁ ἐργοδοτικὸς κόσμος πρυθμάως τὸ ὑπερστήριξεν

Ἐπειτα ἀναδιωργανώθηκε ἡ κλαδικὴ ἀσφάλισις καὶ κατόπιν ἐλάβαμε τὰ μέτρα ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὅποια καὶ ταπολεμήθηκε ἡ ἀνεργία. Ὁφείλω, σύντροφοι, νὰ σᾶς εἴμαι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπόλυτα εἰλικρινῆς. Ἡ ἀνεργία εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἦτο μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ τῶν κακῶν συνθηκῶν μὲ τὶς ὄποιες ἐργαζότανε ὁ Ἑλλην. Εἶχε ἀκόμη καὶ μίαν ἄλλην φυσιολογικὴν αἵτια: Ήὗξανε ὁ πληρυμαριδός τῆς Ἑλλάδος κάθε χρόνο κατά 80.000 ψυχές, ίσως καὶ περισσότερο Ἐξ αὐτῶν τούλαχιστον οἱ μισές γεννήσεις ἥσαν γεννήσεις ἐργατικῶν χειρῶν, αἱ ὄποιας

προστίθενται κάθε χρόνο εις τὸν ἐργατικὸν πλήθυσμὸν τῆς χώρας. Ἐπρεπε, λοιπόν, ν' αὐξάνη ἡ ἐσωτερικὴ σίκονομικὴ δραστηριότης τοῦ τόπου εἰς τέτοιο σημεῖο, ὅπερ ν' ἀπορροφᾷ κάθε χρόνο αὐτὰ τὰ καινούργια, τὰ 40.000 περίπου, ζευγάρια ἐργατικῶν χειρῶν. Μὲ τὶς περιστάσεις δὲ ποὺ ἐνεργούνσαμε τότε καὶ μὲ τὴν κακοδαιμονία ποὺ μᾶς ἔβασάντε στὴν ἐποχὴ τῶν προσαγονιστιανῶν καθεστώτων, καταλαβαίνετε πολὺ καλά πόσον λίγο ηὔσανεν ἡ ἐργατικὴ δραστηριότης τῆς χώρας καὶ πόσον μικρὰ ἦτο ἡ ἀπορρόφησις.

Αφ' ἔτερου ή μετανάστευσις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν είχε πάντει, ἀλλὰ ή μετανάστευσις εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ είχεν ἐπιταδῆ καὶ ἔτσι ηὔξανε ἀκόμα περισσότερο ή ἀνεργία.

Τα μέτρα, τὰ δόποια ἐλαυνόντων ἐναντίον τῆς ἀνεργίας, τὰ ξέρετε δύο σας καὶ πραγματικῶς ἐλαττώθηκε ἡ ἀνεργία, ἔως εἰς τὰ πέρουσιν εἰς ἔνα βαθμὸν ἀρχετά ἐμφαντικὸν μὲν τὴν προσπάθειαν ποὺ ἔγινε. Μάλιστα ἡμιπορσῦμε νὰ εἰπωμεν, δτι ἡ ἀνεργία εἶχε σχεδὸν ἔξαιλειφθῆ. 'Απ' ἔκει καὶ ἐφεξῆς οἱ πολεμικές περιτέτειες ποὺ ἀρχισαν εἰς δλην τὴν Εὐρώπην, οἱ ἀπειλὲς τοῦ πολέμου ἔφεραν διαταραχὴν εἰς τὴν οἰκονομίαν. 'Αλλά, ίδιως, ἡ ἔκρηξις τοῦ μεγάλου πολέμου δὲν ἡμιπορσῦμε νὰ ἀποκρύψωμε δτι μᾶς ἔφερε μεγάλη διαταραχὴν εἰς τὴν οἰκονομίαν μας καὶ ηγέησεν, ἐπομένως, τὴν ἀνεργίαν, δχι βέβαια εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ ἦτο ποιίν, ἀλλὰ κάπως μεγαλύτερο ἀπ' δ, τι ἤτανε τειστοῦν.

Δὲν ἔφτασε, θέβαια, σὲ σημεῖο ἀνησυχητικό, ὥστε νὰ συνταράξῃ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἔργατικου κόσμου. Καὶ οὔτε θὰ ἀφήσουμε νὰ φτάσῃ ἐκεῖ, γιατὶ ἡμεῖς διοικοῦμεν μὲ πρόθλεψι καί, ἐπομένως, ἀπὸ τῶρα ἀρχίζομεν νὰ λαμβάνωμεν τὰ μέτρα ἕκεῖνα μὲ τὰ ὅποια δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὴν ἀνεργίαν νὰ ἐπεκταθῇ. Νὰ εἰσθε θέβαιοι δtti δὲν θὰ ἀφήσωμεν οὔτε τὸν ἔργατην, οὔτε τὴν ἔργατριαν, οὔτε τὸν μικρὸν ὑπάλληλον νὰ πεινάσουν.

Η ΑΝΤΨΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ

“Ενα ἀπὸ τὰ μέτρα μὲ τὰ δόποια ἐπροσπαθήσαμε νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἀνεργίαν πρίν, ἵταν ἡ ὁργάνωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποσυμφροήσεως, ἔξόδου δηλαδὴ ἐκ τῆς ἐργασίας λόγω γήρατος, ἀνικανότητος κλπ. Ἐλάβουμεν τὰ μέτρα αὐτὰ δίνοντας σύνταξιν, καθὼς ἐπίστης ἐφροντίσαμε καὶ νὰ κλείσωμε μερικὰ ἐπαγγέλματα ἔνεκα τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ. Ἐπὶ πλέον δὲ ἰδόγόσαμεν γραφεῖα ενθέσεως ἐργασίας, καταργήσαντες τὸν μεσιτισμόν. ὁ δόποιος ἥτο καὶ αὐτὸς μία μιορφὴ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. Ἔννοεῖται ὅτι αὐτὰ ἦσαν μέχρι πέρυσιν. Τὰ μέτρα τὰ δόποια θὰ λά�ωμεν γιὰ τὴν καταπολέμησιν γενικῶς τῆς ἀνεργίας ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἔξης θὰ εἶναι, βέβαια, πολὺ ἐντατικώτερα καὶ ἴμπορεῖτε νὰ εἰσθε βέβαιοι, ἐργάτες καὶ ἐργάτριαι τῆς Ἑλλάδος, διτὶ ἡ ἐθνικὴ ἐργατικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ σᾶς ἀφήσῃ νὰ ὑποφέρετε, δὲν θὰ ἀφήσῃ νὰ ἔσαναπέσετε πλέον ποτὲ εἰς τὴν ἀθλιότητα. Ἐζητήσαμε ν' ἀντιψώσωμεν τὸ, πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐργάτου. Δὲν ἴμποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ ἡ ψυχή μας νὰ ὀνομάζεται ὁ ἐργατικὸς κόσμος «Ἡ κατωτέρα τάξις». Γιατὶ «κατωτέρα»; Είναι ἔνας κόσμος ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς μὲ μεθόδους καὶ τρόπους, ὅπως ἐργάζονται καὶ οἱ ἄλλοι κόσμοι τῆς Ἑλ-

λάδος. Ἐκεῖνο, τὸ δόποιον δὲν θέλωμε νὰ βλέπωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ή ἀνεργία, ὅχι μόνον εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λεγομένην ἀνωτέραν τάξιν. Κάθε Ἑλλην πολίτης ὁφεύλει νὰ ἐργάζεται ὅπου δήποτε καὶ ἂν ενδίσκεται καὶ δόπιαδήποτε καὶ ἀν εἶναι ή περιουσία του, καὶ σὲ κανένα Ἑλληνα δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιτρέψουμε ποτὲ νὰ μη ἐργάζεται. Ἔὰν σὲ σᾶς θέλουμε νὰ ἔξασφαλίσουμε τὴν ἐργασία, ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοὺς πλουσιώτερους, θέλουμε νὰ ἔξασφαλίσουμε δτὶ δὲν θὰ εἶναι ποτὲ ἄνεργοι.

(ΣΥΝΕΓΓΙΖΕΤΑΙ)

POAEZIA

Ἐξώργισε τοὺς Ἰμπεριαλιστὰς μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν τις

Η Αφρική άποτελει σήμερον τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 πεδίον μάχης τῶν Μεγάλων τῆς Γῆς. Τὰ τεράστια πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα, τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τὴν κατάκτησιν τῆς «μαύρης ἡπείρου», ἔχουν καταστῆσει αὐτὴν τὴν ἡπειρὸν ἀντικείμενον διαρκῶν ἀνταγωνισμῶν, πολέμων καὶ ραδιοւργιῶν. Οἱ Ῥώσοι καὶ οἱ Κινέζοι προσπαθοῦν νὰ ἐγείρουν τοὺς ἀφρικανικοὺς πληθυσμοὺς εἰς ἐπαναστάσεις κατὰ τῶν Δυτικῶν ἀποικιοκρατῶν των, μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτύχουν κομμουνιστικὴν διείσδυσιν εἰς τὴν ἡπειρὸν αὐτῆν. Οἱ Δυτικοί, προσπαθοῦντες νὰ προλάβουν τοιαῦτα ἐνδεχόμενα, σπεύδουν καὶ ἀνακηρύσσουν ἀνεξαρτήτους τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην χώραν, μὲ σκοπὸν νὰ παραστήσουν αὐταί τὰς προμάχους τῶν ἀξιῶν «Ἐλευθερία», «Αὐτοδιάθεσις», κλπ. Οὕτω, δῆμως, δημιουργοῦνται πολυσύνθετα προβλήματα.

Οι έσπευσμένως ἀνεξαρτοποιούμενοι ἀφρικανικοί λαοὶ εἶναι δῆλον μόνον ἀνώριμοι διὰ τοιούτου τι. ἀλλὰ

‘Ο πρωθυπουργός της Ρωσείας Γιάν
Σμίθ υπογράφων την 11ηΝοεμβρίου
1965 την άνεξαντησίαν τέσσερας του

καὶ πρωτόγονοι. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, λοιπόν, νὰ ἀρχίζουν ἐπίμονοι ἀνταγωνισμοὶ μεταξὺ τῶν Μεγάλων, διὰ τὴν ἔγκαθίδρυσιν εἰς αὐτὰς τὰς χώρας ἡγετῶν φιλικῶς εἰς αὐτοὺς προσκειμένων. Οἱ ἀνταγωνισμοὶ αὗτοὶ φθάνουν καὶ μέχρις ἀπροκαλύπτων πολέμων, ώς συνέβη μὲ τὸ Κογκό.

Πέραν δύως τῶν θέσεων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ('Αμερική, Ρωσία, Ἀγγλία, Κίνα, κλπ.) καὶ τῶν κατειθυνομένων θέσεων τῶν Ἀφρικανῶν, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη θέσις, τὴν ὅποιαν πρέπει ἴδιαιτέρως νὰ προσέξωμεν: Τὴν θέσιν τῶν λευκῶν κατοίκων τῆς Ἀφρικῆς. 'Η θέσις δὲ αὐτὴ εἶναι διάφορος ὅλων τῶν ἀλλαγῶν. 'Απὸ αὐτὴν δὲ τὴν σκοπιὰν ὑφείλομεν καὶ ήμεῖς νὰ βλέπωμεν τὰ ἀφρικανικὰ πράγματα. Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδικὴ μας θέσις! Οἱ λευκοὶ κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς εἶναι Εὐρωπαῖοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον αἰώνων, ἔχουν δημιουργῆσει οἰκογενείας, ἐργασίας, κοινωνίας. Οἱ Εὐρωπαῖοι αὐτοί, μέγα μέρος τῶν ὅποιων εἶναι "Ελληνες, ἔχουν ἐργασθῆ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἔδαφών καὶ τοῦ πλούτου τῆς ἀφρικανικῆς γῆς, τρέφουν διὰ τῶν ἐπιχειρήσεών των ἑκατομμύρια μαύρων ἐργαζομένων, δημιουργούν δι' αὐτοὺς σχαλεῖα, θρόμους, πόλεις, πανεπιστήμια. Μὲ ἔνα λόγον: "Έχουν συνθεθῆ διὰ τοῦ ἴδρωτος των μὲ τὴν ἀφρικανικὴν γῆν. Τὴν ἔχουν καλλιεργήσει, τὴν ἔχουν ἀγαπήσει. Μέγιστον ποσοστὸν ἔχει αὐτῶν ἔχουν γεννηθῆ ἐκεῖ καὶ δὲν ἔχουν κανένα ἐπισκεφθῆ τὴν Εὐρώπην. Δὲν δικαιούνται καὶ αὐτοὶ λοιπὸν νὰ ἔχουν θέσιν; "Οχι! Μόνον αὐτοὶ δικαιούνται νὰ δημιουργήσει!

‘Η περίπτωσις τής Ροδεσίας άποτελεί μίαν κλασικήν περίπτωσιν άγωνος μεταξύ τών κατοίκων της και τών άναστολικοδυτικών ιμπεριαλιστών. Οι Αμερικανοί και οι Ρώσοι, διὰ πρώτην φοράν ἐν τοσαύτη συμπτυνοίφ, μάχονται ἀδυσωπήτως υπέρ... τῆς βρετανικής κυριαρχίας εἰς τὴν Ροδεσίαν! Οι Σοβιετικοί ἐμφανίζονται ώς... πρόμαχοι τῆς βρετανικής ἀποικιοκρατίας! ‘Ολόκληρος δὲ συρφετός τῶν νεοιδρυθέντων ἔξιηρτημένων κρατών τῆς Αφρικής ὥθημη εἰς ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας, ἀγωνακτήσεως καὶ ἀπειλῶν. Τὸ

μέγιστον μέρος της διεθνούς κοινής γνώμης «κατεσκευάσθη» κατά τοιούτον τρόπον, ώστε νὰ θεωρῇ αὐθάδην τὸν κ. Σμίθ. Μά, διατί τέλος πάντων; Διότι ὁ κ. Γιάν Σμίθ, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ροδεσίας, «επόλμησε» τὴν 11ην Νοεμβρίου νὰ ἀνεξαρτοποιήσῃ τὴν χώραν του ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν!

‘Η Μεγάλη Βρετανία ἀσφαλῶς ἔχασε μίαν πλουσίαν ἀποικίαν τὴν 11ην Νοεμβρίου. Δικαίας ἡ ὄργη της. ’Αλλὰ καὶ ή ‘Αμερική καὶ ή Ρωσία εἶχον τὴν ιδίαν ἡμέραν μίαν ἀπάλειαν. Απώλεσαν ἐν ἔδαφος ἀνταγωνισμού των. Θά τὸ δύναντο καὶ ἔκει—ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ λευκὴ ἡγεσία—νὰ προβάλλουν ἐγκαθέτους μαύρους ἡγέτας τῆς ἐμπιστοσύνης των, νὰ αἱματοκυλισθῇ ἡ Ροδεσία. ’Αν εἶχον νὰ κάνουν μόνον μὲ τοὺς μαύρους κατοίκους, θὰ τοὺς ἔδιδετο ἡ εὐκαιρία νὰ διαδεχθοῦν τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν διοίκησιν. Νέον χάος θὰ ἐδημιουργεῖτο καὶ εἰς αὐτὴν τὴν χώραν. ’Εν νέον Κογκό. ’Αλλὰ ὁ Γιὰν Σμὶθ τοὺς ἀνέκοψε τὴν ὄρεξιν. Προασπίζων τὰ συμφέροντα τῶν λευκῶν κατοίκων τῆς Ροδεσίας, ἀλλὰ καὶ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν μαύρων κατοίκων της, ἔσωσε τὴν πατρίδα του ἀπὸ τὸν ξενοκίνυτον ἀληθινοπαφαγμόν.

"Ομως, ή άλη αύτή ίστορία έχει καί τάς φαιδράς της σελίδας. Πρώτη φαιδρότης: "Οταν ό κ. Σμιθ ἐκήρυξε τὴν ἀνέξαρτησίαν τῆς χώρας του, ὁ Βρεταν-νὸς ὑπατος ἀρμοστής... ἀπέλυσε τὸν κ. Σμιθ!

Δευτέρα φαιδρότης: Ή Αγγλία έζήτησεν άπό τὸν ΟΗΕ τὴν ἐπιβολὴν οἰκονομικῶν κυρώσεων κατὰ τῆς Ροδεσίας, ἡ ὅποια εἶχε τὸ θράσος νὰ κηρύξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς! Αὐτὸ διανοίγει νέον κεφάλαιον εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον. "Οταν ἐν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχίαν εἰς διαμερίσματα τινὰ τῆς χώρας, του, θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ικαλ... ξένα κράτη πρὸς τιμωρίαν τῶν ἀπειθαρχούντων!

Τρίτη φαιδρότης: 'Ο Όργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐν τεραστίᾳ πλειοψηφίᾳ (ἥτις περιλαμβάνει τόσον τὰς κομμουνιστικάς χώρας, ὅσον καὶ τὰς νεοαπελευθερωθείσας) ἔταχθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπέρ τῆς συνεχίσεως ἐνὸς ἀποικιακοῦ ζυγοῦ!

Τετάρτη φαιδρότης: 'Ο κ. Σμίθ κατηγορήθη ἀπὸ τὰ μεγάλα ἴμπεριαλιστικὰ Κράτη, ὅτι ἐκήρυξε «μονοπλεύρως» τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας του! "Επρεπε μήπως νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειάν των; 'Απὸ πότε ἔνας λαός ἔχει ἀνάγκην «πολυπλεύρου» κηρύζεως τῆς ἰδικῆς του ἀνεξαρτησίας;

Πέμπτη φαιδρότης: 'Ενώ συζητεῖται ύπὸ πολλῶν

Κρατών ή ἔνοπλος ἐπέμβασίς των ἐναντίον τῆς Ροδεσίας, ό «κύριος» Νκρούμαχ, πρόεδρος τής Γκάνα, ἐκάλεσε τὸν ΟΗΕ νὰ ἀναγνωρίσῃ, στι ή Ροδεσία ἀποτελεῖ «ἀπειλὴν κατὰ τῆς εἰρήνης»!

Φυσικά, όλα αύτά τα γεγονότα φαίνονται φαιδρά

σωπεύν μίαν ψήφον ἔνας καθηγητής Πανεπιστημίου καὶ μίαν ψήφον ἔνας πρωτόγονος ἡμίγυμνος νέγρος. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ τοῦ Ροδεσιανοῦ Συντάγματος ἀποτελεῖ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐσωτερικὸν ζήτημα τοῦ Κράτους καὶ οὐδείς ἔνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ διὰ τὴν ἀλλαγὴν του. Κόλαφος διὰ τοὺς ἐμπειριαλιστὰς ὑπῆρξεν ἡ πρότινος συνελθοῦσα εἰς Ροδεσιανούς συνέλευσις ὅλων τῶν μαύρων φυλάρχων τῆς χώρας, ἡ ὅποια ἀπεφάσισε παμψηφεὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐν ισχύι Συντάγματος. Ἡ Ροδεσιανὴ κυβέρνησις, ἀλλωστε, δὲν ἐφαρμόζει τὴν ἀποικιοκρατικὴν πολιτικὴν τῆς διατηρήσεως τῶν μαύρων ἐν ὑποαναπτύξει, ἀλλὰ προσδευτικὴν πολιτικὴν συνεργασίας μετ' αὐτῶν. Φροντίζει διὰ τὴν καλυτέραν διαβίωσίν των καὶ μεριμνᾶ διὰ τὴν ἔξυψωσιν τῆς μορφωτικῆς των στάθμης. *Υπολογίζετα! μάλιστα, ὅτι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν μορφώσεως τῶν μαύρων, θὰ ἀποτελοῦν σύτοι μετὰ 10ετίαν τὴν πλειοψηφίαν τῶν δικαιουμένων ψήφου πολιτῶν.* Έδω, λοιπόν, ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἀδυναμία τῶν ἐμπειριαλιστῶν νὰ προκαλέσουν οίανδήποτε ἀναταροιχὴν εἰς τὴν Ροδεσίαν. Οἱ μαύροι καὶ οἱ λευκοὶ κάτοικοί της συνεργάζονται ἀγαθώτατα καὶ ὁ δεσμός των—ὅ δεσμὸς τῆς κοινῆς πατρίδος καὶ τοῦ κοινοῦ μόχθου—εἶναι ἄρρητος. Πᾶν ὅ,τι γράφεται αὐτὰς τὰς ἡμέρας διὰ *«ταραχάς»* εἰς τὴν Ροδεσίαν εἶναι φανταστικὰ ἀποκυήματα τῆς κατευθυνομένης δημοσιογραφίας.

β) Πρὸ δύο ἔτῶν, ἥδη, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ροδεσίας Γιάν Σμιθ εἶχεν ἐρωτηθῆ διὰ τὸ ἐνδεχόμενον βρεταννικῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν χώραν του. Ἀπήντησε δέ: «Αὐτὸ θὰ ἦτο ἀπολύτως κωμικόν. Σκεφθῆτε, ὅτι τὰ 60% τῶν λευκῶν τῆς Ροδεσίας ἔχουν συγγενεῖς εἰς τὴν Ἀγγλίαν». Μετὰ δὲ λίγην δὲ σκέψιν, συνέχισε: «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ροδεσια-ιὸς στρατὸς εἶναι πιστὸς εἰς τὴν Ροδεσίαν κοὶ εἰς οὐδένα ἄλλον. Ἐάν ή Ἀγγλία δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιθευλήν, τότε θὰ πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν μόνοι μας, καθιστάμενοι ἀπολύτως ἀνεξάρτητοι». Καὶ ή μὲν Ἀγγλία δὲν τολμᾶ σήμερον, πράγματι, νὰ ἐπέμβῃ στρατιωτικῶς εἰς Ροδεσίαν. Δὲν πρόκειται ὅμως νὰ ἐπέμβη καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Διότι ή Ροδεσία ἔχει τὴν τύχην νὰ εύρισκεται μεταξὺ φιλικῶν κρατῶν. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς εύρισκονται τὰ ἔδαφη τῆς Ἀγκόλας ικαί τῆς Μοζαμβίκης, τελοῦντα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς φιλικῆς τῆς Πορτογαλίας. Πρὸς Νότον συνορεύει μὲ τὸ ισχυρότατον Νοτιοαφρικανικὸν Κράτος, εἰς τοῦ ὅποιου τὴν διοίκησιν ὑπάγεται καὶ ή Νοτιοαφρικανικὴ Ἀφρική. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Δημοκρατίας δόκτωρ Φερδαίρντ εἶχεν ἀντιμετωπίσει καὶ αὐτὸς πρὸ δὲ λίγων ἔτῶν τὴν ιδίαν ἐκστρατείαν δυσφημίσεως, τὴν ὅποιαν ύφισταται τώρα ὁ Γιάν Σμιθ, ἀλλὰ ἐπεκράτησε. Ἐξ ὅ-

Xāραι

Φιγικαι πρός την Ροδεσίαν

Xāqā

Ἐκθεικαὶ πρὸς τὴν Ρωσίαν

Xārəai

λαν τῶν γειτονικῶν χωρῶν τῆς Ροδεσίας, μόνον ἡ Ζαμβία τελεῖ ὑπὸ μαύρην διοίκησιν (καὶ δυτικοῖμπεριασιλιστικὴν ὑπερδιοίκησιν). Ἀλλὰ ἡ οἰκονομία τῆς χώρας αὐτῆς εἰναι ἀπολύτως ἔξηρτημένη ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τῆς ἀνθηροτάτης Ροδεσίας. Ἡ μάχη λοιπὸν τῆς Ροδεσίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἔχει ηδη κριθῆ. Καὶ ἡ Ροδεσία ἔχει νικήσει!

Ειδικώς δύμας διά την έλληνικήν κυβέρνησιν, άποτελεί έντροπήν, ότι τηκολούθησε τὴν Βρεταννίαν εἰς τὴν καταψήφισιν τῆς Ροδεσίανῆς ἀνεξαρτησίας εἰς τὸν ΟΗΕ. Μέχρι χθὲς ή ‘Ελλὰς ἀκόμη ἡγωνίζετο νὰ ἀποσπάσῃ τὴν Κύπρον ἀπὸ τοὺς Βρετανικοὺς ὄνυχας. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τῶν ‘Ελλήνων Αιγυπτιωτῶν καὶ τῶν ‘Ελλήνων τοῦ Κογκὸ δὲν ἐδιδάχθημεν τίποτε; ‘Ηθελε νὰ ἴδῃ ἡ κυβέρνησις καταστρεφούμενους καὶ τοὺς ‘Ελληνας τῆς Ροδεσίας; Τὸ μόνον ἐλαφρυντικόν της εἶναι, ότι δὲν ἡθέλησε νὰ φανῇ ιαντιμέτωπος εἰς τὰ ὅργιλα ἀφρικανικὰ Κράτη, τὰ ὅποια τώρα συμβαίνει νὰ ὑποστηρίζουν τὸν Κυπριακὸν ἄγωνα. ‘Ηδύνατο δύμας, τούλαχιστον, νὰ ἀπόσχη τῆς πινακοφορίας.